

Mestareiden siivellä

Hannele Lauri istuu vanhassa Speden sketsissä puistonpenkillä ja haaveilee ties mistä. Puiston kasvusto taustalla kukoistaa vehreänä. Linnut lirittelevät.

Nynnyksi naamioitu Vesa-Matti Loiri salkkuineen putkahtaa paikalle ja istahtaa ihanan naisen viereen. Hän asettelee salkkua polvilleen ja korjailee paksusankaisia silmälasiaan. Rohkaisee sitten itsensä ja ehdottaa neidille lähempää tuttavuutta. Saisinko sitä ja tätä.

Sketsi päättyi aina siihen, että Hannele Lauri läväyttää Loiria laukulla päin pläsiä. Ja taustalla soi hurmaava musiikki.

Vasta nyt vuosien jälkeen valkeni, että se hieno pätkä olikin Mozartin pianokonsertosta C-duuri, numero 21. Ja se selvisi balettiesityksessä!

Kovasti ryöpytetyt Suomen kansallisooppera ja -baletti yrittävät rämpiä ylös suosta. On nimitetty uusi hallitus, joka palkkasi Ylestä kovan yleisjohtajan. Baletin uusi päällikkö löydettiin Tanskasta ja oopperan taiteellista johtajaa valitaan paraikaa. Kai se Mikko siihen on vahvoilla.

Edellisen johdon aikaan katsomon tyhjästä tuoleista kertyi jo pitkiä rivejä, vaikka tehtiin kalliilla hienoa tuotantoa. Tilanne kärjistyi, ja johtaja Korhoselle annettiin potkut, tosin mukavin kädenpuristuksin. No, se kai oli lopulta pikkuraha.

Oopperaesitykset vetivät kutakuinkin katsojia, mutta balettien kanssa meni heikommin. Suunniteltuja esityksiä jouduttiin järkenään karsimaan muista kuin Joutsenlammen tapaisista kestokappaleista.

Nyt näytään nyttävän uudesta narusta. Varmistetaan, että musiikki vetää. Jos sitten tanssissa onkin vähän toivomisen varaa, ei haittaa. Voi käydä, että monet istuvat kuitenkin silmät puoliummessa, eivätkä edes huomaa tanssia.

Kansallisbaletin uudelleen lämmitetty ”Suuria Mestareita” -esitys perustuu Bachin yhteen ja Mozartin kahteen pianokonserttoon ja niin ikään Mozartin sävellykseen Kuusi saksalaista tanssia.

Bach on kaikista suurin Nykyiskelmienkin teemat löytyvät lähes poikkeuksetta Bachin lurituksista. Joka ikinen Bachin kappale nostattaa karvoja. Sen musiikin päälle voi rakentaa vaikka mitä.

Mozartilla oli jo Bachin prujut käytettävissään, mutta hän keksi kuitenkin lyhyen elämänsä aikana valtavasti lisää. Mozartin teemat ovat jotenkin helppoja, jopa soittoaikin. Siksi kai ne ovat niin ainutlaatuisia.

Kyllähän ne tanssit ihan jees olivat, mutta jäivät kyllä vähemmälle huomiolle paitsi viimeinen osuus, saksalaiset tanssit. Liekö itävaltalainen säveltäjä jo vähän pelleillyt naapureiden kustannuksella. Alunperin tsekki, mutta pitkään Alankomaissa toiminut Jiri Kylian oli rakentanut musiikin päälle kummalliset koreografiat.

Saksalaisten tanssien naiset ovat hupsun hysteerisiä ja miehet tärkeileviä tolloja. Mitähän saksalaiset sanoisivat?

pajen